

Miloslav Krátký, Pražské divadlo a poloamatérské o amatérské divadelní spolky 2.polooviny 19.století. Bakalářská práce. Katedra historie Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni 2017, 54 str. + 12 obrazových příloh + cd s nahranou prací.

Bakalářská práce z diplomového semináře docenta Jana Kiliána představuje samostatně zpracovanou studii s využitím dostupných archiválií (Archiv Národního divadla, Archiv HMP, Středočeský oblastní archiv, Národní archiv, Národní archiv, Národní muzeum), literatury i elektronických informačních zdrojů. Její autor Miloslav Krátký prokázal odborné i stylistické schopnosti a v rámci daného rozsahu připravil původní i zajímavý příspěvek k dějinám a vývoji lidového divadla a zábavní kultury v prostředí vlastenecké Prahy v posledním půlstoletí monarchie. Jeho badatelské výsledky a prezentované názory dokládají přesvědčivě vkus českého publika z nižších vrstev, ale i jeho rostoucí nároky. V představeních se díky polevující cenzuře objevuje kromě fraškovité přímočarosti a smyslné lechtivosti i satira, komunální kritika a důraz na pražskou „českou“ identitu. Fenomémem je propojování divadelních výstupů, mluvených skečů a scének s hudební produkcí, často i sociálně, politicky a nacionálně podbarvenou, a to do té míry, že neunikla pozornosti tajné policie. Je to vývojová linka, pokračující – dle autora správně – i v prvorepublikovém prostředí (Hašler, kabaret Červená sedma) a - chtělo by se dodat - pokračující až do současnosti (folk, parodizující písničkářství s masovým ohlasem).

O přípravě autora svědčí 132 poznámek pod čarou i kvalitní komentované přílohy. Koncepte a struktura je logická a ucelená. První tři kapitoly jsou spíše obecné, vývoj Prahy apod. Těžiště práce je v posledních třech kapitolách, z nichž každá působí víceméně jako samostatná krátká studie. Kapitola pátá se soustřeďuje na postavu lidového zpěváka Františka Haise, nejobsáhlejší šestá sleduje umělecké osudy rodiny Sodomových a na osobnost s rodinou spřízněného „baviče“ Františka Leopolda Šmída. Poslední sedmá kapitola, časově již zasazená do posledních předválečných let, je zaměřena na počátky umělecké dráhy Karla Hašlera a kabaretů Lucerna a Rokoko a na působení dalšího slavného písničkáře a kabaretiéra Josefa Švába Malostranského. Otázkou zůstává, zda by se tato výběrová mozaika a sonda do života „pražské bohémy“ v lidovém prostředí dala rozšířit na diplomovou práci, a to jak do šířky, tak do hloubky. Co by se dalo a mělo při případném rozšíření využít, je reflexe této problematiky v pražském tisku. Za vynikající považuji shrnutí v angličtině (autor psal sám?).

Práci hodnotím pozitivně a doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

V Plzni 28.července 2017

Profesor PhDr. Jan Kumpera, CSc., recenzent práce

